

αὐτοῦ τὸ ἔτερον ἀπὸ τοῦ ἔτερου Μέλισσος 9 εἰ δὲ ἔχει πάχος, ἔχοι ἀν μόδια, καὶ οὐκέτι ἐν εἴη. Πρβλ. παχύς.

παχὺς 1. Χονδρός, fat, Διογένης 6.20-21 ἥδε μεγίστη αὐτῶν (sc. τῶν φλεβῶν) ὅπισθεν τείνει τοῦ μηροῦ καὶ ἐκφαίνεται παχεῖα· ἔτέρα δὲ εἰσω τοῦ μηροῦ μικρὸν ἥπτον παχεῖα ἐκείνης 2 (συνών. πυκνός, ἀντίθ. ἀραιός, μανός). Πυκνός, thick, Πυθαγόρειοι 1a (DK I 449,22) καλοῦσι δὲ τὸν μὲν ἀέρα ψυχρὸν αἰθέρα, τὴν δὲ θάλασσαν καὶ τὸ ὑγρὸν παχὺν αἰθέρα Διογένης 6.48 τὸ δ' αἷμα τὸ μὲν παχύτατον ὑπὸ τῶν σαρκωδῶν ἐκπίνεται· ὑπερβάλλον δὲ εἰς τοὺς τόπους τούτους λεπτὸν καὶ θερμὸν καὶ ἀφροδιτες γίνεται. Πρβλ. πάχος.

πέδαι. Δεσμός, fetters, Παρμενίδης 8.14 *Δίκη χαλάσασα πέδη σιν.*

πεδᾶν. Δένω/ἀναγκάζω, bind/constrain, Παρμενίδης 8.37 ἐπεὶ τό γε Μοῖρ' ἐπέδησεν οὐλὸν ἀκίνητόν τ' ἔμεναι 10.6 εἰδήσεις δὲ καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχοντα ἔνθεν [μὲν γὰρ] ἔφυ τε καὶ ὡς μιν ἄγουσ(a) ἐπέδησεν 'Ανάγκη πείρατ' ἔχειν ἄστρων.

πείθειν. Πείθω, persuade, Παρμενίδης 1.16 τὴν δὴ παραμεναι κοῦραι μαλακοῖσι λόγοισιν πεῖσαν ἐπιφραδέως 'Αρχύτας 3.14 πείσας δὲ οὐ δυνασοῦνται λαθεῖν. || **πείθεσθαι** 1. 'Ὕπακούω, obey, 'Ηράκλειτος 33 νόμος καὶ βουλῇ πείθεσθαι 248 ὁ νόμος ... τοῖσι γὰρ πείθομεν εἴμενοι σι τὴν ἴδιην ἀρετὴν ἐνδείκνυται 2. Πείθομαι, be persuaded, 'Ηράκλειτος 104 δήμων ἀοιδοῖσι πείθονται 'Εμπεδοκλῆς 2.5 αὐτὸν μόνον πείσθεντες. || Παρμενίδης 8.39 ὅσσα βροτοὶ κατέθεντο πείσθοτες εἶναι ἀληθῆ.

πειθώ. Πειθώ, persuasion, 'Εμπεδοκλῆς 133.3 πείθοῦς ἀνθρώποισιν ἀμαξιτὸς εἰς φρένα πίπτει Δημόκριτος 51 ἵσχυρότερος ἐξ πείθω λόγος πολλαχῇ γίνεται χρυσοῦ 181 κρείσοντος ἐπ' ἀρετὴν φανεῖται προτροπῇ χρώμενος καὶ λόγου πείθοι ἥπερ νόμῳ καὶ ἀνάγκῃ. λάθοη μὲν γὰρ ἀμαρτέειν εἰκὸς τὸν εἰργμένον ἀδικίης ὑπὸ νόμου, τὸν δὲ ἐξ τὸ δέον ἱγμένον πείθοι οὐκ εἰκὸς